

Fu n. pt.
änge, Mora sn, Mora o. Orsa tg,
Kopp. län.

för
'ett änge ovan Fu, som än
rinner genom.'

llor. (lln.) 2174:16, s. 72.

Landsm. Uppsala 25226

A. Nygård 1927-29

(utred. av G. Öman 1961-62)

MORA, DALARNA